

Park-o-PiN: nieuw mobieltje om parkeertijd te betalen

De mobiele boordparkeermeter

Het parkeerbedrijf Rauwers dat de concessie beheert over de gemeentelijke parkeerplaatsen onder het Casinoplein en in de badplaatsen presenteert een nieuw systeem om het parkeren eenvoudiger te maken. Het systeem heet Park-O-PiN en bestaat uit een mobiele boordparkeermeter enerzijds en een herlaadbare parkeerkaart anderzijds.

Hoe werkt het systeem? Vooreerst dient men de parkeerkaart, die een chip bevat, met een willekeurig bedrag op te laden. Aangekomen op de parkeerplaats schuift men de parkeerkaart in de mobiele boordparkeermeter (een toestelletje met een bedieningsbeeldscherm). Vervolgens dienen de parkeergegevens ingevoerd: de parkeerzone, de aanvang van de parkeertijd en het einde van de parkeertijd. Stap 3 is dan OK drukken en het apparaat goed zichtbaar aan de voorruit leggen. Rijdt men weer weg, dan drukt men op het toestelletje op STOP. Het verschuldigde parkeerbedrag is meteen in mindering gebracht op de chip van de parkeerkaart.

Enkele voordelen van de Park-O-PiN zijn:

- (bij slecht weer) niet meer op zoek gaan naar een parkeerautomaat om een ticket te halen
- geen pasmunt nodig
- geen stress vanwege het verlopen van de parkeertijd en het risico op een bon
- uiterst precieze betaling van de parkeertijd, afgeboekt op de minuut, geen klachten over de afrekening

Belangstellenden vinden meer informatie op de website www.park-o-pin.de, of bij parkeerbeheer Rauwers, Casinoplein 10.

De parkeerkaart met chip

In memoriam

Bijna honderdjarige Remi Maes plots overleden

Amper drie maanden van zijn honderdste verjaardag (24 mei) verwijderd is ere-sergeant van de brandweer Remi Maes op donderdag 2 maart in het Koningin Elisabethinstituut overleden. Met Remi is meteen een stuk levende lokale geschiedenis heengegaan.

Remi's voorouders waren in rij overgrootvader Pieter (°1786), grootvader Franciscus Albertus (°1823) en vader Henricus Josephus die huwde met Sophie Leire bij wie hij 14 kinderen won waarvan Remi als jongste spruit (°1906).

Vader Henri maakte één reis mee als IJslandvaarder (1886) en werd daarna keuterboer en strandvisser. Hij slaagde erin een visershuisje te bouwen in het vierbos in Sint-Idesbald, later een stuk grond op cijns te verwerven waar een grotere visserwoning, het Vlierhof, verrees. Deze woning is nu het gerenommeerde Paul Delvauxmuseum.

Zoon Remi ging als 16-jarige jongeling in de leer bij timmerman Camiel Decoussemaecker in De Panne. In 1934 vestigde hij zich als zelfstandig schrijnwerker in de Abdijstraat. Samen met zijn echtgenote Margriet werkte hij er keihard voor het dagelijks brood. De oorlog zorgde voor een tijdelijke stopzetting van zijn timmerbedrijf, maar in 1945 werd de zaak heropgestart en verder gerund tot 1971.

Remi Maes was zeer sociaal ingesteld en daarom werd hij in 1939 brandweerman, wat hij 27 jaar zou blijven, op het einde in de graad van sergeant. Zelf hielp hij enkele grote branden bedwingen zoals de villa Ter Wilgen en de torenbrand van de Sint-Walburgakerk te Veurne.

Tot zijn 83ste levensjaar trok Remi nog alle dagen naar zee. Aasdelven, kruien, kordeeltjes leggen, platte netten inbrengen om tijdens het tongseizoen heel wat familieleden, vrienden en kennissen meerdere keren te vergasten op porties lekkere tongen. Thans, op een zuchtje van zijn honderdste verjaardag, is Remi de grote zee opgevaren...

Remi Maes.